

عنوان مقاله:

ارزیابی روش‌های زراعی و فیزیکی و دز کاهش یافته علفکش در مدیریت تلفیقی علف‌های هرز نخود (Cicer arietinum L.)

محل انتشار:

مجله دانش کشاورزی و تولید پایدار، دوره 27، شماره 3 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده‌گان:

ایرج نصرتی - شناسایی و مبارزه با علف‌های هرز، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

عادل دباغ محمدی نسب - گروه اکوفیزیولوژی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

محمد رضا شکیبا - اکوفیزیولوژی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

روح‌الله امینی - اکوفیزیولوژی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

علف‌های هرز یکی از مهم‌ترین عوامل محدود کننده تولید نخود Cicer arietinum L. می‌باشد. به منظور بررسی اثر روش‌های کنترل غیر شیمیایی در تلفیق با ذرهای کاهش یافته علف کش پیریدیت بر علف‌های هرز نخود آزمایشی در سال زراعی ۱۳۹۳-۹۴ در کرمانشاه اجرا شد. فاکتور اول مدیریت غیر شیمیایی علف‌های هرز در پنج سطح شامل کشت مخلوط نخود با گندم، کاربرد مالچ گلش گندم، کولتیوایور زنی، یک بار و جین دستی و بدون کنترل غیر شیمیایی و فاکتور دوم کاربرد ذرهای مختلف علف کش پیریدیت در پنج سطح شامل صفر، ۲۵، ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰٪ دز توصیه شده (۱۲۰ گرم ماده موثره در هکتار) بودند. همچنین تیمار عاری از علف هرز در کل دوره رشد نیز به عنوان شاهد در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد که اثر متقابل دز علف کش و مدیریت غیر شیمیایی بر صفات بیوماس علف هرز در واحد سطح، تعداد دانه در بوته و عملکرد دانه نخود در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود. در همه سطوح مدیریت غیر شیمیایی، با افزایش دز علف کش، بیوماس علف هرز در واحد سطح کاهش یافت. تفاوت معنی داری از نظر میزان عملکرد دانه در شرایط کاربرد ذرهای ۷۵ و ۱۰۰ درصد به همراه مدیریتهای غیر شیمیایی (به جز مالچ گلشی) مشاهده نشد. بنابراین می‌توان به جای دز ۱۰۰٪ از دز ۷۵٪ علف کش استفاده نمود. به طور کلی با استفاده از روش‌های غیر شیمیایی مدیریت علف هرز، مقدار مصرف علفکش کاهش یافته و در عین حال عملکرد دانه نخود تحت تاثیر قرار نگرفت.

کلمات کلیدی:

پیریدیت، دز کاهش یافته، کشت مخلوط، مالچ گلش، مدیریت غیر شیمیایی، وجین دستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1616116>

